

Øverst i bunken

Vi har spurt **Ane Nærde**, psykolog og forsker ved Atferdssenteret, om litteratur og lesevaner.

PUBLISERT 5. februar 2011

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

n – Fagartikler om barn og aggresjon. Jeg skal skrive en artikkel om dette temaet og trenger å oppdatere meg. Jeg jobber i et prosjekt som omhandler barns utvikling av sosial kompetanse og atferdsvansker i aldersgruppen seks måneder til seks år, og et sentralt tema er barnehagens betydning for barnas utvikling. Det finnes lite norsk forskning om hvilken effekt tidlig start i barnehagen har på de minste barna. Vi følger over 1000 familier, og intervjuer foreldrene, i tillegg til de ansatte i over 130 barnehager. Pappaene er like viktige kilder som mammaene i undersøkelsen, noe som er sjeldent i denne typen forskning. Det er også spesielt at vi intervjuer barnehageansatte.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Det blir mest forskningsartikler. Jobben min gjør at jeg trenger å holde meg oppdatert på forskning, og da er fagartikler mest naturlig å oppsøke.

Kan du trekke frem en spesielt god bok eller artikkel du har lest det siste året?

– Kan jeg snakke om skjønnlitteratur? Du skjønner, jeg er så glad i å lese skjønnlitteratur, men det blir alt for liten tid til det. Men nå har jeg lest Jonathan Franzens roman *Frihet*, som kom på norsk i fjor høst. En fantastisk bok. Jeg leste den forrige romanen hans *Korrigeringer* som var en stor leseropplevelse, så jeg var veldig spent på denne. Boken er gedigen, på alle måter. Voluminøs, men godt skrevet og lettlest. Den gir et fascinerende bilde av tiden vi lever i, og av *hvordan* vi lever. Forfatteren tar for seg et familiedrama, og spørsmålet som ligger under er: Hva slags frihet har vi, og hva ønsker vi?

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– Det jeg kan! Jeg er en lesende person. Det blir mest samtidslitteratur, men det er særlig i feriene jeg virkelig får tid til å lese. Det er en mangel i hverdagen. Jeg savner gleden av å være inni en bok og bare ha lyst til å bli der. Nå har jeg nettopp begynt på Beate Grimstruds nyeste bok: *En dåre fri*. Den virker lovende.

Hva med poesi?

– Det er dårlig med diktlesning. Poesi føles for krevende på en måte, og jeg har ikke det overskuddet som trengs.

Boka du aldri vil glemme?

– *Balansekunst* av Rohinton Mistry. Det er en rystende fortelling fra en indisk storby. Mistry har en utrolig evne til å beskrive menneskeskjebner og den virkeligheten folk befinner seg i. Det handler om et samfunn som er diametralt forskjellig fra vårt, og han skildrer det så sanselig, med detaljer som gjør at lukten av skitt og forråtnelse sitter i nesa. Dette er en sånn bok som gjør at du er lei deg når den er ferdig. Jeg misunner de som ikke har lest den ennå!

En annen bok som gjorde inntrykk, er *Skammen* av Bergljot Hobæk Haff. Jeg husker godt følelsen jeg hadde da jeg leste den, det er en dypt tragisk historie om en kvinne, om hennes vanskelige oppvekst og om det å gå inn og ut av galskapen. *Skammen* ble også satt opp på teater, en flott forestilling.

Du kan velge en bok til vinterferien. Hvilken blir det?

– John Erik Rileys siste bok *Heimdal, California* høres spennende ut. Den har fått fantastiske anmeldelser. Riley er jo halvt amerikansk, og har et interessant skråblikk på det norske samfunnet. Litt artig at da Jonathan Franzen var i Norge sist høst, var det nettopp Riley som intervjuet ham!

Nina Strand

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 2, 2011, side 165